

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 399/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Tomášom Tomčovčíkom, advokátska kancelária, Nerudova 14, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Tos 103/2016 z 22. novembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. februára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Tomášom Tomčovčíkom, advokátska kancelária, Nerudova 14, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Tos 103/2016 z 22. novembra 2016 (ďalej len „namietané uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je väzobne stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 písm. d) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a to v štádiu súdneho konania, pričom bol do väzby vzatý uznesením z 25. januára 2016.

3. Sťažovateľ v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu uvádza, že 20. septembra 2016 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu a o nahradenie väzby ponúknutým písomným sľubom, prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka.

4. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 8 T 46/2016 z 15. novembra 2016 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) rozhodol podľa § 79 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov o ponechaní sťažovateľa vo väzbe, neprijal ním ponúknutý písomný sľub a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, avšak nerozhodol podľa jeho tvrdenia o podanej žiadosti o prepustenie z väzby z 20. septembra 2016.

5. Sťažovateľ argumentuje, že proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť, ktorá však bola namietaným uznesením krajského súdu zamietnutá, a teda pochybenie okresného súdu namietané sťažovateľom (pozri bod 4) nebolo korigované ani zo strany krajského súdu.

6. Sťažovateľ na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Tos 103/2016 z 22. novembra 2016, namietané uznesenie zrušil a vrátil vec krajskému súdu na nové konanie a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

11. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Sťažovateľ namieta porušenia označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom namietaným uznesením krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť podaná proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol sťažovateľ ponechaný vo väzbe a ktorým okresný súd neprijal sťažovateľom ponúknutý písomný sľub a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

13. Ústavný súd poukazuje na § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri právoplatnom rozhodnutí vydanom v trestnom konaní je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa ustanovení zákona o ústavnom súde rozhodujúci moment náležitého oznámenia rozhodnutia sťažovateľovi, ktorým je buď vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti sťažovateľa alebo doručenie rovnopisu rozhodnutia.

14. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

15. Na základe súčinnosti poskytnutej okresným súdom ústavný súd zistil, že namietané uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 9. decembra 2016. Je nepochybné, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 27. februára 2007 a podaná na poštovú prepravu 23. februára 2017 bola ústavnému súdu doručená po uplynutí predpísanej zákonnej lehoty dvoch mesiacov (ktorej posledný deň, keď bolo možné ešte sťažnosť včas uplatniť, pripadol na 9. február 2017).

16. Sťažovateľ podal svoju sťažnosť oneskorene, pričom zmeškanie lehoty nie je možné v zmysle citovanej judikatúry odpustiť. Ústavný súd preto sťažnosť posúdil ako oneskorene podanú a podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ju ako takú odmietol.

17. Vzhľadom na všetky uvedené závery ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2017